

„Naše ženy“ nás upozornila, že jestli budeme takhle plašit slepice, nebudou ani vajíčka. Náčelník ztrudnomyslněl, vzal do ruky dřevěný meč a sedl si ke svému zástupci na lavičku.

„Dědo, řekni mně, jak máme mít úspěch, když Tomášek schválně všechno kazí!“

Tomášek, mladší bratr náčelníkův, v té době asi čtyřletý, se vlastně jmenoval Stádo mamutů. V pravěku prý platilo pravidlo, že lovec dostal jméno podle nějaké své výrazné vlastnosti nebo podle svého největšího úlovku. Tak se někdo mohl jmenovat třeba Zajíc nebo Dva orlové nebo tak. Nejstarší bratranec Lukáš dostal sice neoriginální, ale slavné jméno Kopčem a druhý starší bratranec, Mikuláš, se jmenoval Veverčák. Rostly mu tenkrát druhé zuby, a když se usmál, bylo jasné, že lepší jméno dostat nemohl.

„No ano,“ poznamenal jsem, „to je jeden z hlavních úkolů náčelníka: vysvětlit svým lovcům co a jak mají dělat a jak je důležité, aby to udělali správně. Jinak nebude tlupa úspěšná v lovu, nastane hlad, náčelník ztratí úctu i autoritu, o kázni nemluvě.“

Náčelník, civilním jménem Jenda, tedy při-

stoupil k bratrovi a s důraznými údery meče, kterým obouruč bodal do země, mu zřetelně a srozumitelně vysvětloval zásady disciplíny. Stádo mamutů stál na schodech, rozpaženýma rukama se držel za zády zábradlí, zkroucený u toho byl jako o něco známější bratrův jmenovec Nepomucký a tvářil se netečně. Po kázání se ušklíbl tak, že tím jasně vyjádřil, jak mu to všechno neleží ani za zády.

Jenda se zklamaně otočil, s hlavou svěšenou táhl za sebou s mohutným řinčením veliký dřevěný meč po dlažbě a vrátil se k šamanovi.

„Dědo, on nechápe, že každá tlupa, rodina, armáda, stát i kmen má od nepaměti svého náčelníka. A to jsem já!“ vykřikl.

„To máš pravdu, je to tak. Ale, náčelníku, co by se stalo, kdybys třeba měl smůlu a došlo k nějakému neštěstí? Třeba bys zahynul při lovu. Kdo by pak byl náčelníkem?“

„No, to bys pak jako můj zástupce musel prozatím být náčelníkem ty, ale ihned by se musel zvolit nový náčelník.“

„A kdy ty sám ses vlastně zvolil, náčelníku?“

„To si nepamatuju.“

„Aha, tak proto tě máme od nepaměti.“

A tak jsem náčelníkovi začal vysvětlovat, co je to demokratická přímá volba, a domluvili jsme se, že při večeři, kdy budeme všichni spolu, včetně rodičů, sedět u stolu, takovou volbu uspořádáme.

Sotva jsme tedy dojedli večeři, ujal jsem se slova a jako stařešina rodu navrhl, abychom si zvolili náčelníka, kterého budou všichni poslouchat. Sám jsem se přihlásil jako kandidát. Druhým přihlášeným kandidátem byl Jenda, který se představil jako rozený náčelník a vůdce, pod jehož ve-

